

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Благоевград, 20.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас Иванов

при участието на секретаря Лилия Мл. Дренкарска
като разгледа докладваното от Атанас Иванов Гражданско дело № 20211210101520 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба, депозирана от Гаранционен фонд, гр. София, Булстат 121446665, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, представляван заедно от изпълнителните директори М. К. и Ст. Ст., съдебен адрес: гр. Б., адв. Р. Ив. **против** Б. К., ЕГН *****, с адрес: с. Б., с която е предявен иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 19554,92 лв., представляваща възстановено от Гаранционен фонд обезщетение от ПТП, настъпило на 19.02.2015 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане.

Навежда се в молбата, че на основание чл. 288а, ал. 1, ал. 1 от Кодекса за застраховането (отм.), сега чл. 559, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането и Споразумение между Компенсационните органи и Гаранционните фондове от 29.04.2002 г. (на основата на чл. 6 от Четвърта Моторна Директива 2000/26/ЕЕС), във връзка с предявена на 19.10.2016 г. претенция от НББАЗ при спазване на законоустановения срок по щета № 120579/19.10.2016 г., Гаранционен фонд възстановил на Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи (НББАЗ) в качеството му на компенсационен орган сумата 19 554,92 лв. чрез банков превод на 01.11.2016 г., като парична равностойност на 9 998,27 евро по курса за деня, от които 8 473,11 евро обезщетение и 1 525,16 евро такса обработка по фактура № 3000006425/20.09.2016 г. Сочи се, че на основание чл. 288а, ал. 2 КЗ (отм.) на посочената дата фондът възстановил в пълен размер всички суми, изплатени от компенсационните органи във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Белгия. Твърди се, че към датата на образуване в ГФ на щета № 120579/19.10.2016 г. международното регулиране на претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Франция чрез изплащане на обезщетение в размер на 9 998,27 евро, ведно с всички разходи за щетите по увредения лек автомобил „Фоклсваген Пасат“ с рег. № *****, е извършено от Националното бюро на Автомобилистите на Белгия в качеството му на компенсационен орган по местонастъпване на вредите и НББАЗ като компенсационен орган в държавата на обичайно местопребиваване на увреждащото МПС с прилагането от българското бюро на чл. 282 и сл. от КЗ (отм.). Пояснява се, в производствата пред двата компенсационни органа за определяне и изплащане на обезщетението са били направени разnosки, които на основание чл. 288а, ал. 2 КЗ (отм.) фондът задължително възстановява. Твърди се, че

виновен за ПТП е ответникът Б. К., който на 19.02.2015 г. в Белгия, при управление, на МПС „Волво“ с ДКН ****, в прикачено ремарке с рег. № *****, извършва маневра смяна на платната за движение, като минава от лява лента в дясна и удря движещият се паралелно на него л.а. „Фоклсваген Пасат“ с рег. № ***** и така причинява процесното ПТП. Сочи се, че в нарушение на чл. 249 във вр. с чл. 259 от КЗ (отм.), сега чл. 461 във вр. с чл. 483 от Кодекса за застраховането, ответникът е управлявал 2 увреждащото МПС „Волво“ с ДКН ****, в прикачено ремарке с рег. № *****, без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата и часа на ПТП. Твърди се, че с регресна покана ответникът е поканен да възстанови платеното от Гаранционен фонд, но и до днес не е погасено задължението.

Прави се искане за постановяване на решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати на ищцовото дружество сумата в размер на 19954,92 лв., представляваща възстановено от Гаранционен фонд обезщетение по щета за ПТП, настъпило на 19.02.2015 г. в Белгия, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане. Претендират се разноски.

Ответникът в срока за подаване на отговор на исковата молба, е подал такъв, в който оспорва иска. Навежда се, че исковата претенция е недопустима, тъй като ответникът не отговаря на разпоредбите на чл. 288а, ал. 1, т. 1 КЗ (отм.), сега чл. 559, ал. 1, т. 1 КЗ. Сочи се, че в периода от 01.02.2015 г. до 22.04.2015 г. е бил в трудови правоотношения, по силата на подписан трудов договор № 8/01.02.2015г. със собственика на управлания от ответника товарен автомобил Волво с ДКН ****, „ГО-ФИ Транс“ ЕООД с ЕИК 202825252, със седалище и адрес на управление: гр. Б., а не е бил собственик на управлания от ответника товарен автомобил. Според ответника съгласно разпоредбите на Кодекса за застраховането в качеството си на водач няма задължението да сключва задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за управлания от него товарен автомобил. Сключването на договор за застраховка не от името и за сметка на дружеството, не е част от трудовите му задължения, които са определени точно и ясно в трудов договор № 8/01.02.2015 г. и в приложената към него длъжностна характеристика. Сочи се, че съгласно раздел II, т. 4 от подписания между ответника и работодателя „ГО-ФИ Транс“ ЕООД трудов договор № 8/01.02.2015 г., основно задължение на работодателя ми е да създаде безопасни условия на труд, вкл. задължение на работодателя е да предостави технически изправен товарен автомобил, застрахован с валидност на застрахователната полица за територията на държавите, в които следва да бъде командирован, да бъде снабден с всички лицензи и разрешителни, необходими за безпроблемното осъществяване на международните 3 автомобилни превози с товарния автомобил, както и устройства за заплащане на дължимите пътни такси в държавите, през които следва да премине с автомобила. Исковата претенция се оспорва и като неоснователна. Твърди се, че на 19.02.2015 г. ответникът е участвал с товарен автомобил Волво с ДКН **** в ПТП на територията на Кралство Белгия, но не е виновен за инцидента. Сочи се, че водачът на лек автомобил Фолксваген Пасат с ДКН ****, регистриран на територията на Кралство Белгия, в опита си да изпревари от дясно и да се престрои в лентата на движение на ответника, не е спазил дистанция, ударил се в товарния автомобил, завъртял се и застанал перпендикулярно на управлания от ответника товарен автомобил. Ответникът твърди, че по никакъв начин не е могъл да избегна удара, защото лекият автомобил попаднал в т.нар. мъртъв ъгъл, където не попада в обхвата на огледалата на автомобила. Водачът на лекия автомобил повикал полиция на мястото на инцидента. Полицейският служител, който посетил и отразил инцидента, пристигнал на място, попълнил двустранен протокол, като отразил обстоятелствата по разказа на водача на лекия автомобил, след което го предоставил за подпис на ответника. Твърди се, че протоколът е изцяло на фламандски, на ответника не било разяснено какво подписва и какво е написано, не бил осигурен преводач нито на български, нито на език, който разбира. Единственото, което разбирал, било скицата на протокола, на която е показано, че ответникът като водач на

товарния автомобил завива на дясно, а лекият автомобил - на ляво. Сочи се, че веднага след инцидента, дал писмени обяснения във връзка с инцидента на управителя на „Гофи Транс“ ЕООД, които приложил в претенцията си за изплащане на застрахователно обезщетение към застрахователната компания на белгийският автомобил - Вивиум Белгия. Оспорва се твърдението за вина на ответника за ПТП. Твърди се, че е налице грубо погазване на правилата за завеждане и изплащане на застрахователни обезщетения, като по този начин освен, че НББАЗ и Гаранционен Фонд са нарушили собствените си правила за уреждане на застрахователни претенции, ответникът е лишен от правото си на навременна и адекватна защита срещу вменената му вина за застрахователното събитие от 19.02.2015 г. на територията на Кралство Белгия. По подробно изложени правни съображения, се прави искане за отхвърляне 4 на предявения иск.

Претендира сторените по делото разноски.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено следното от фактическа страна:

От фактическа страна се установява, че съгласно Споразумение между Компенсационните органи и Гаранционните фондове от 29.04.2002 г. (на основата на чл. 6 от Четвърта Моторна Директива 2000/26/ЕЕС), във връзка с предявена на 19.10.2016 г. претенция от НББАЗ в срок по щета № 120579/19.10.2016 г., Гаранционен фонд възстановил на Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи (НББАЗ) в качеството му на компенсационен орган сумата 19 554,92 лв. чрез банков превод на 01.11.2016 г., като парична равностойност на 9 998,27 евро по курса за деня, от които 8 473,11 евро обезщетение и 1 525,16 евро такса обработка по фактура № 3000006425/20.09.2016 г. Това са всички суми, изплатени от компенсационните органи във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Белгия. Установява се, че към датата на образуване в ГФ на щета № 120579/19.10.2016 г. международното регулиране на претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Франция чрез изплащане на обезщетение в размер на 9 998,27 евро, ведно с всички разходи за щетите по увредения лек автомобил „Фоклсваген Пасат“ с рег. № *****, е извършено от Националното бюро на Автомобилистите на Белгия в качеството му на компенсационен орган по местонастъпване на вредите и НББАЗ като компенсационен орган в държавата на обичайно местопребиваване на увреждащото МПС с прилагането от българското бюро на чл. 282 и сл. от КЗ (отм.). Установява се от преписката, че виновен за ПТП е ответникът Б. К., който на 19.02.2015 г. в Белгия, при управление, на МПС „Волво“ с ДКН *****, в прикачено ремарке с рег. № *****, извършва маневра смяна на платната за движение, като минава от лява лента в дясна и удря движещият се паралелно на него л.а. „Фоклсваген Пасат“ с рег. № ***** и така причинява процесното ПТП. По делото не е спорно, че ответникът е управлявал увреждащото МПС „Волво“ с ДКН *****, в прикачено ремарке с рег. № *****, без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата и часа на ПТП.

От заключението на вещото лице се установява, че щетите са настъпили съобразно описания механизъм на ПТП, като МПС „Волво“ с ДКН *****, в прикачено ремарке с рег. № *****, се е движил в своето пътно платно – втора пътна лента, като в това време л.а. „Фоклсваген Пасат“ с рег. № ***** извършва маневра смяна на платната за движение, като минава от лява лента в дясна и удря движещата се паралелно товарна композиция, като скоростта на л.а. „Фоклсваген Пасат“ с рег. № ***** е била по-голяма от тази на товарната композиция. Съдът кредитира заключението на вещото лице.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 288, ал. 12 от КЗ (отм.) ищецът, изпълняващ чужд дълг, разполага с регресен иск против прекия причинител на вредата и може да се суброгира в правата на увреденото лице, доколкото се касае за виновно увреждащо поведение на

ответника и до размера на изплатеното обезщетение. Основателността на регресната претенция в случая предполага съществуването на деликтно правоотношение, за да възникне валидно задължение длъжника да възстанови на ищеца стойността на причинените от виновното му противоправно поведение имуществени вреди.

За успешното провеждане на иск с правно основание чл. 288, ал. 12 от КЗ (отм.) във вр. с чл. 45 от ЗЗД в тежест на ищеца, по аргумент на чл. 154, ал. 1 от ГПК, е да установи при условията на пълно и главно доказване плащането на обезщетение на увредено от настъпване на застрахователно събитие лице, което не е могло да бъде удовлетворено от застрахователя на причинителя на вредите, поради липсата на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ и събитието да е предизвикано от виновно противоправно деяние на ответника.

Събраните по делото доказателства обусловят извода, че ответникът не е осъществил фактическия състав на непозволено увреждане по чл. 45 от ЗЗД, тъй като управлявайки МПС „Волво“ с ДКН ****, в прикачено ремарке с рег. № *****, се е движил в своето пътно платно – втора пътна лента, като в това време л.а. „Фоклсваген Пасат“ с рег. № ***** извършва маневра смяна на платната за движение, като минава от лява лента в дясна и удря движещата се паралелно товарна композиция, като скоростта на л.а. „Фоклсваген Пасат“ с рег. № ***** е била по-голяма от тази на товарната композиция. Съдът намира, че не е налице противоправност на деянието на ответника, тъй като не се установи от ищеца, че е нарушена правна разпоредба, регулираща правила за движение по автомагистрала. Липсата на елемента противоправност, обуславя липса на фактическия състав на непозволено увреждане по чл. 45 от ЗЗД.

Съгласно чл. 288, ал. 1, т. 2, б. "а". от Кодекса за застраховането (отм.) фондът изплаща обезщетения по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за: имуществени вреди, ако пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България, на територията на друга държава членка или на територията на трета държава, чието национално бюро на застрахователите е страна по Многостраничното споразумение, и е причинено от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република България, и виновният водач няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Гореизложените правни констатации обосновават извода за липсата на предпоставките на чл. 45 и чл. 51 от ЗЗД по отношение на причинителя на вредата – Б. К., а именно: вреди, виновно противоправно деяние от страна на причинителя на вредата, причинна връзка между това деяние и причинените вреди.

Задължението на ГФ да обезщети увредените лица и регресното му право срещу делинквента възникват по силата на закона и са в корелативна връзка. Задължението на основание чл. 288, ал. 1, т. 2, б. "а". от Кодекса за застраховането (отм.), е вторично - произтича от задължението на делинквента да обезщети причинените вреди съгласно чл. 45 и сл. ЗЗД, поради което и отговорността на фонда покрива отговорността на прекия причинител на увреждането.

По делото не е спорно обстоятелството, че към момента на настъпването на пътно транспортното произшествие, МПС „Волво“ с ДКН ****, в прикачено ремарке с рег. № *****, е управляван от ответника без застраховка „Гражданска отговорност“, но липсва задължение на делинквента да обезщети причинените вреди съгласно чл. 45 и сл. ЗЗД, поради липса на фактическия състав на цитираната разпоредба.

Разпоредбата на чл. 288, ал. 12 от КЗ (отм.), визира случаите, когато след изплащането на обезщетението Гаранционния фонд встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното.

При тези обстоятелства съдът намира, че не са налице условията за встъпване на

ищеца в правата на увреденото лице срещу ответника – причинител на вредите. Ето защо, с оглед представените доказателства, предявения иск се явява неоснователен, тъй като е недоказан, и като такъв следва да бъде отхвърлен изцяло.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноски в размер на 1424.00 лева, представляващи разноски за вещо лице и платено възнаграждение за вещо лице.

Водим от горното и на основание чл. 235 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен, Гаранционен фонд, гр. София, Булстат 121446665, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, представляван заедно от изпълнителните директори М. К. и Ст. Ст., съдебен адрес: гр. Б., адв. Р. Ив. **против** Б. К., ЕГН *****, с адрес: с. Б., за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 19554,92 лв., представляваща възстановено от Гаранционен фонд обезщетение от ПТП, настъпило на 19.02.2015 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА Гаранционен фонд, гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, ет. 4, представлявано от изпълнителните директори М. К. и Ст. Ст., да заплати на Б. К., ЕГН *****, сумата в размер на 1124.00 лева (**хиляда сто двадесет и четири лева**), представляваща разноски за адвокат.

ОСЪЖДА Гаранционен фонд, гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, ет. 4, представлявано от изпълнителните директори М. К. и Ст. Ст., да заплати на Б. К., ЕГН *****, сумата в размер на 300.00 лева (**триста лева**), представляваща разноски възнаграждение за вещо лице.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Благоевград в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____